

ת"פ 45332/02/10 - מדינת ישראל נגד מורן חדד

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 45332-02-10 מדינת ישראל נ'
חדד
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמת מורן חדד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכל בן דוד

הנאשמת וב"כ עו"ד קשלס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביהמ"ש מתקן בכתב ידו הטעות. כתב האישום המתוקן ייסרק לתיק האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ד, 06/01/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

הנאשמת הודתה בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב וגניבת כרטיס חיוב בשתי הזדמנויות שונות ועל פי שני אישומים בכתב האישום שהוגש נגד הנאשמת.

על פי האישום הראשון, הוציאה הנאשמת באמצעות כרטיס האשראי הגנוב סחורה ממסעדת "סוהו" בסך 159 ₪ וזאת בתאריך 29.07.08.

על פי האישום השני, הדומה בעובדותיו, הוציאה הנאשמת סחורה ממסעדת "אגאדיר" בסך 372 ₪.

המחלוקת בין הצדדים פשוטה היא בתכלית. הנאשמת מבקשת שלא תורשע בגין העבירות שביצעה כמפורט בכתב האישום.

ב"כ המאשימה לעומת זאת עותרת להרשעתה.

כאן המקום לציין שבטרם הטיעונים ששמעתי מהצדדים היום הוגשו שני תסקירי שרות המבחן. בתסקיר שרות המבחן הראשון המליץ שרות המבחן לממש הליך של גפ"ן במסגרת שרות המבחן. בתסקיר השני הסתבר כי הנאשמת לא נעתרה לעניין זה, מכל מקום בשני התסקירים מפורטים באופן רחב ומעמיק כל הנסיבות הרלוונטיות לעניין.

שרות המבחן בסופו של יום לא בא בהמלצה חד משמעית בעניין ההרשעה, בין היתר משום שהנאשמת נוטה לטשטש נסיבות ביצוע העבירות ומתקשה לשתף פעולה עם שרות המבחן לאורך זמן אף על פי ששרות המבחן מתגייס לסייע לנאשמת.

במחלוקת שבין הצדדים עומדת השאלה המשפטית האם המקרה שלפני עולה בקנה אחד עם מבחני ההלכה שנקבעה לעניין הרשעת הנאשם או אי הרשעתו. כאן המקום להדגיש שמא הדבר נשכח. הכלל בשיטתנו המשפטית הוא שאדם יורשע בעקבות מעשה עבירה שביצע. החריג לכלל הוא אי ההרשעה. מצאתי להעיר כי בעת האחרונה נתרבו העתירות לאי הרשעת הנאשמים. אינני יודע מה הסיבה להתרבות עתירות אלה, אך נדמה כי הדבר עולה משום עירוב יתר של שרות המבחן בהליכים המשפטיים.

שרות המבחן כדרכו המבורכת בוחן עניינו של נאשם באופן מעמיק יותר ומודגש יותר מאשר שיקול רחב אותו שוקל בית המשפט. בית המשפט שוקל האינטרס הציבורי שיש בהרשעת הנאשם.

הנוסחה המשפטית של אי הרשעת הנאשם היא האיזון שבין האינטרס הציבורי בהרשעת הנאשם לבין הפגיעה שיש בהרשעתו. ומעל הכל מרחפת נוסחת חומרת העבירה. השאלה שישאל בית המשפט תמיד, האם נסיבות העבירה וחומרתה ראוי שההליך המשפטי יסתיים בלי הרשעת הנאשם.

בעניין זה אני סבור שמהות העבירות אותן ביצעה הנאשמת ואין מדובר במקרה אחד, אלא בשני מקרים היא כזו שלא ראוי יהיה ולא נכון יהיה לסיים ההליך באי הרשעת הנאשמת. אי הרשעת נאשם שביצע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב וגניבת כרטיס חיוב, יהיה בו כדי מסר שלילי לציבור ולחברה.

מעבר לכך מצאתי לציין ולהדגיש כי גם על פי האמור בתסקיר שרות המבחן הרשעת הנאשמת לא תביא לפגיעה קונקרטיית בה לבד מההרשעה בדין. הרשעה בדין לנאשמת חסרת עבר פלילי ובניבות שלפני יש בה כדי פגיעה בנאשמת, יחד עם זאת הוא הדין בכל מקרה של עבירה פלילית על ידי אדם.

כאן המקום לציין כי כל הנסיבות שפורטו בתסקיר שרות המבחן כמו גם טענות ב"כ הנאשמת הן נסיבות להקלה בדין, אך אינן נסיבות המובילות לאי ההרשעה. בתוך כך לקחתי בחשבון העובדה שמדובר בעבירות משנת 2008 דהיינו לפני שנים לא מעטות אך כאמור אין הדבר מטה הכף לאי ההרשעה.

אשר על כן, אני מרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום, דהיינו שני אישומים בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב וגניבת כרטיס חיוב עבירה לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב.

אלה העונשים שאני משית על הנאשמת:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא תעבור הנאשמת עבירה מן העבירות בהן הורשעה.

בנסיבותיה האישיות של הנאשמת לא מצאתי לחייבה בקנס, יחד עם זאת אני מחייבה לחתום על התחייבות בסך 2000 ₪ לפיה תתחייב שבמשך שלוש שנים מהיום לא תעבור עבירה בה הורשעה היום. לא תחתום על ההתחייבות תאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ד, 06/01/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה